

РЕШЕНИЕ

№ 2224

гр. София, 04.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Николай Ингилизов

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **10690** по описа за **2023** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на адв. Ц. И., като пълномощник на М. С. М., срещу РЕШЕНИЕ №20101419 от 27.08.2023г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 105^{-ти} състав, по н.а.х. дело №2826 по описа за 2021г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт като постановен при неправилно приложение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Поддържа, че Актът за установяване на административно нарушение (АУАН), въз основа на който е издадено и оспореното Наказателно постановление (НП), не съдържа задължителните реквизити по чл.42 ЗАНН, тъй като липсва точно описание на нарушението и на обстоятелствата, при които е извършено, нарушената законова разпоредба и приложението на съответния административнонаказателен състав. Смята за недоказан по делото факта, че наказаното лице е извършвало обществен превоз на товари по смисъла на Закона за автомобилните превози (ЗАвТП). Изтъква, че не е посочено чия собственост е тежкотоварният автомобил и кой е притежател на лиценза за обществен превоз на товари. Допълва мотиви за недоказаност на извършеното нарушение – непредставяне на валидно удостоверение за психическа годност (въпреки, че процесното нарушение

е друго). Прави искане за отмяна на обжалваното съдебно Решение и вместо него, по същество на спора, да бъде отменено Наказателно постановление (НП) №42-0000045/08.01.2021г., издадено от директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – [населено място] (РДАА).

Ответникът – ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ „АВТОМОБИЛНА АДМИНИСТРАЦИЯ“ (И.), Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – [населено място], редовно уведомен за образуваното касационно производство, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор П. от Софийска градска прокуратура (СГП), дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП №42-0000045/08.01.2021г. на касатора М. С. М. е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 2000 (две хиляди) лева, на основание чл.93, ал.1, т.1 ЗАвтП, за това че на 21.12.2020г., около 11⁰⁰ часа, в [населено място], Околовръстен път, на около 1 км. след разклона на [населено място], с посока на движение [улица], като водач на товарен автомобил марка „М. ТГС 41.440 ББ“ с държавен контролен номер (ДК №) С., от категория №3, собственост на дружество-превозвач, е извършвал обществен превоз на товари (земна маса), видно от товарителница серия „М“ №0268798/21.12.2020г., притежаващ удостоверение №047816 към лиценз за обществен превоз на територията на РБългария №06134, издаден на 09.06.2016г., валиден до 08.05.2026г., като водачът не притежава валидна карта за квалификация на водач, издадена по реда на Наредбата по чл.7б, ал.5 ЗАвтП, с което виновно е нарушил чл.87, т.3 от Наредба №33/03.11.1999г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на Република България (Наредба №33/1999г.).

С процесния съдебен акт е ПОТВЪРДЕНО НП №42-0000045/08.01.2021г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл. 47, ал. 2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН, който е бил предявен на нарушителя. При съставяне на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компрометират отразените в него фактически констатации. Както в АУАН, така и в оспореното НП, достатъчно ясно и недвусмислено е описано нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Въз основа на събраните доказателства, първостепенният съд е приел, че касаторът М. е извършил вмененото му нарушение на чл.87, т.3 от Наредба № 33 от 3 ноември 1999 г., във връзка с което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Тези изводи се споделят изцяло от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 105-^{ТИ} състав.

Разпоредбата на чл.87, т.3 от Наредба №33/1999г. въвежда императивно задължение водачът на автомобил за обществен превоз на товари да притежава валидна карта за квалификация на водача по смисъла на наредбата по чл. 7б, ал. 5 от Закона за автомобилните превози. Според приложимата норма на чл.93, ал.1, т. 1 ЗАвтП (изм. - ДВ, бр.60 от 2020г.) водач на моторно превозно средство, който извършва обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници и товари без издадено за моторното превозно средство удостоверение за обществен превоз на пътници или товари, заверено копие на лиценз на Общността, разрешение, документ за регистрация или други документи, които се изискват от регламент на европейските институции, от този закон и от подзаконовите нормативни актове по прилагането му, се наказва с „глоба“ в размер на 2000 (две хиляди) лева - при първо нарушение.

В процесния случай не е било спорно по делото и е установено с приетите писмени доказателства, че към датата на проверката – 21.12.2020г., касаторът М. не е притежавал карта за квалификация на водача, а такава му е била издадена едва на 25.02.2021г., със срок на валидност до 12.02.2026г. Карта за квалификация на водача трябва да притежават всички водачи на МПС, за чието управление се изисква свидетелство от категориите и подкатегиите, изчерпателно посочени в закона - С1, С1Е, С, СЕ, D1, D1Е, D или DE. Издаването на карта за квалификация е задължително по силата на международно-правни документи. Директивата за първоначално и периодично обучение на професионалните водачи 2003/59/ЕО е транспонирана в националното ни транспортно законодателство чрез Наредба №41/04.08.2008г. за условията и реда за провеждане на обучение на водачите на автомобили за превоз на пътници и товари и за условията и реда за провеждане на изпитите за придобиване на начална квалификация. Физическите характеристики на картата за квалификация на водача отговарят на международните стандарти ISO 7810 и 7816-1. Нивото на сигурност на картата е най-малкото сравнимо с нивото на сигурност на свидетелството за управление на превозно средство.

Касационната инстанция споделя доводите на първостепенния съд за доказаност на факта на извършване на обществен превоз на товари по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗАвтП. Към датата на извършване на проверката касаторът е представил Пътен лист №182762 от 21.12.2020г. с приложена към него Товарителница сер. М №0268798 от същата дата за обществен автомобилен превоз в страната, което оборва твърдението, че това е било превоз за собствена сметка . От същите ясно личи коя е фирмата превозвач (за чиято сметка се извършва превозът), кой е използваният товарен автомобил и какъв е бил товарът. В настоящия случай касаторът не оспорва, че при проверката от контролни органи на И. на 21.12.2020г. не е представил карта за квалификация на водача (сочи в жалбата за удостоверение за психическа годност), като не е изложил и доводи в писмени възражения, отразени в АУАН, че е превозът е бил за негова сметка.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав,

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №20101419 от 27.08.2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 105^{-ти} състав, по н.а.х. дело №2826 по описа за 2021г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.